

گولبژیریک له

زیکره‌کانی رۆژانه و شه‌وانه

له قورئان و فهرمووده (سه‌حیح) ه‌کانی

پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ)

ئاماده‌کردنی / چه‌مزه به‌رزنجی

له ریگای خوای گه‌ورهدا ده‌به‌خشریت، نافرۆشریت

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ
 وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴾ (البقرة: ۱۵۲).
 واته: ذیکر و یادم بکهن، باس و یادتان ده کهم و
 بی باوه‌ری مه کهن به رامبه‌رم.

وه پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: ((مَثَلُ الَّذِي
 يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ)) . البخاري
 مع الفتح ۲۰۸/۱۱
 واته: نمونه‌ی ئه و کهسه‌ی یادی خوای ده کات و
 ئه و کهسه‌ی که یادی خوا ناکات وه کوو نمونه‌ی
 زیندو و مردوو وایه.

ههستان له خه و

۱- ((أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ

النُّشُورُ)). البخاري مع الفتح ۱۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۸۳/۴.

واته: سوپاس بوئه و خوايهی که ژياندينیيه وه
دواي ئه وهی که مراندينی (مه به ست به مراندينیکی
مه جازييه که خه وتنه) وه زيندوبونه وش هه ر بو
لاي ئه وه.

پيش نوستن

۱- ((ئە گەر چوئته سه ر جيگا كه ت (آية

الكرسي) بخوينه و ته واوی بكه. چونكه
پاريزه ريكت له لايه ن خواوه له گه لدا ده بيت
وشه يطان نزيكت ناكه ويته وه تا به يانی). البخاري مع
الفتح ۴۸۷/۴.

۲- ((بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتْ وَأَحْيَا)) . البخاري مع الفتح ۱۱۳/۱۱
ومسلم ۲۰۸۳/۴ .

واته: به ناوی توّوه خواجه ده‌مرم و ده‌ژیم.

داچله‌کین له خه‌ودا و خه‌و ئینه‌که‌وتن

((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ . وَشَرِّ

عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ)) . ابو داود
۱۲/۴ وانظر صحيح الترمذي ۱۷۱/۳ . وهو حديث حسن، حسنه
الألباني في صحيح أبي داود برقم (۳۲۹۴) بلفظ متقارب.

واته: په‌نا ئه‌گرم به ووشه‌ته‌واوه‌کانی خوای

گه‌وره له‌خه‌شم و سزای و له خراپه‌ی به‌نده‌کانی و

له شیئی شه‌یطانه‌کان و له و کاتانه‌ی که له ژياندا

دینه‌لام بو گومراکردنم یان کاتی له‌سه‌ر مه‌رگ دام

دینه‌لام .

ئەگەر خەۋنى خۇش يان ناخۇشت بىنى

خەۋنى خۇش و چاك له لايەن خواۋەيەو
خەۋنى ناخۇش له شەيطانەۋەيە. ئەگەر يەككە له
ئىۋە خەۋنى خۇشى بىنى با له لاي خۇشەۋىستى
خۇى نەبى باسى نەكات... فەرموۋدەكە... ۋە
كورتەى ئەو شتانەى كە دەيكات لەكاتى بىنىنى
خەۋنى ناخۇش دا ئەمانەن:

- ۱- سى جار تف دەكات بە لاي چەپى دا.
- ۲- سى جار پەنا دەگرى بەخۋاى گەورە له
شەيطان و له خراپەى ئەۋەى كە بىنوۋىەتى.
- ۳- له لاي كەس باسى ناكات و ناگىرپىتەۋە.
- ۴- لەسەرئەۋ لايە ۋەردەگەپرى كە لەسەرى بوۋە.
- ۵- ھەلدەستى و نوپژ دەكات ئەگەر ۋىستى.

ذیکره‌کانی به یانیان و ئیواران

۱- به یانیان بلی: ((اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا. وَبِكَ
أَمْسَيْنَا. وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ)) صحیح
الترمذی ۱۴۲/۳.

واته: خواجه به ناوی تووه به یانیان به سهردا هات
و ئیوارمان به سهردا هاتوو به ناوی تووه دهژیم و
دهمرم و زیندوو بوونه وه بۆ لای توویه.

وه ئیواران بلی: ((اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَ بِكَ أَصْبَحْنَا وَ بِكَ
نَحْيَا وَ بِكَ نَمُوتُ وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ)) واته: خواجه
به ناوی تووه ئیوارمان به سهردا هات و به ناوی
تووه به یانیان به سهردا هات و به ناوی تووه
دهژیم و دهمرم وه چاره‌نوس بۆ لای توویه.

۲- یان به یانیان و ئیواران بلی: ((اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
مَا اسْتَطَعْتُ. أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ. أَبِوؤُ لَكَ

بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبْوؤُا بَدْنِي. فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ

إِلَّا أَنْتَ)) . ههركهسى ئىواره به يه قينه وه پىسى بىلى و شه و بمرى ده چيته به هه شته وه . وه ههركهسى به يانى به يه قينه وه بىلى و شه و پوزه بمرى ده چيته به هه شته وه / اخرجه البخاري ١٥٠/٧ .

واته: خوايه تو په روه ردگارمى هيچ په رستراويك نى يه به هه ق جگه له تو . به ديت هي ناوم و من به ندهى تو م و من له سهر په يمان و به لي نه كه مم كه به تو م داوه تا بتوانم . په نات پى ده گرم له خراپه ي ئه وهى ئه نجام داوه له گونا ه . دان ئه ني م به نيعمه ته كانتدا له سهر م و دان ئه ني م به گونا هه كانم دا . ساخوايه لي م خو ش به ، به راستى كه س له گونا ه خو ش نابى جگه له تو .

٣- ((بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)) به يان يان و ئىواران سى جار . ههركهسى به يان يان سى جار و ئىواران

سنّ جار بیلئی هیج زیانی پی ناگهیهنئ/صححه الألبانی فی صحیح ابی داود برقم(۴۲۴۴). انظر صحیح ابن ماجه ۲ / ۳۳۲ و صحیح الترمذی ۱۴۱/۳. وحسن إسناده العلامة ابن باز فی تحفة الاخیار (ص ۳۹).

واته: به ناوی نهو خواجهی له گهل ناوی نهو دا هیج شتیك زیان ناگهیهنئ نه له زهوی و نه له ئاسماندا نهو خواجه بیسهرو زانایه.

خواردن و خواردنهوه

پیش خواردن بلی (بسم الله). واته: به ناوی خوا. به لام نه گهر بیرت چوو نهوا هه رکاتئ بیرت کهوته وه بلی: ((بِسْمِ اللّٰهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ)) . صحیح الترمذی ۱۶۷/۲. وه که تهواو بوویت و لی بوویته وه بلی: ((أَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ)) . هه رکه سئ نه مه بلی خوا له گونا هه کانی له وه پیشی خوش ده بی / انظر صحیح الترمذی ۱۵۹/۳. و صحیح سنن ابی داود ۲ / ۷۶۰ وهو حدیث حسن.

واته: سوپاس و ستایش بوئه و خوییهی که ئەم
خواردنهی دامی و رزق و پۆزی دام به بی گۆران و
توانای خۆم.

دامالین و داکه ندنی پۆشاک و جل

(پهردهی نیوان چاوی جنۆکه و داوین (عه وره تی)
ئاده میزاد ئه وه یه که کاتی یه کیکیان پۆشاک دانا
بلی (بسم الله). صححه الالبانی (صحیح الجامع ۲/۲۰۳).

چوونه سه ر ناو

له پیش چوونه ژوره وه قاچی چه پت پیش بخه و
بلی: (([بسم الله] اللهم اني أعوذ بك من الخُبثِ
وَالْخَبَائِثِ)) . اخرجہ البخاری ۱/۴۵ و مسلم ۱/۲۸۳

واته: به ناوی خوا، خوییه په نات پی ئه گرم له
شه یطانه نی ره و می یه کان.

وه كه هاتيته دهره وه قاچي راست پيش بخه و
 بلي: ((غفرانك)) صححه الالباني في صحيح ابي داود برقم (٢٣).
 وه پيغه مبهر (ﷺ) دهفه رمويت: (په رده ي نيوان
 چاوي جنوكه و داويني ئاده ميزاد نه وه يه كه كاتي
 چووه سهر ئاو بلي (بسم الله). رواه الطبراني في الاوسط
 وصحه الالباني (صحيح الجامع ٢٠٣/٣)

جل و بهرگ له بهر كردن

له پيش دا لاي راست له بهر بكه، وه بلي ((أَلْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ)) .
 (ههركه سيك نه مه بلي خوي گه وره له تاوانه كاني پيشووي خوش
 دهبي/ حديث حسن انظر (صحيح ابي داود ٧٦٠/٢) .
 واته: ستايش بو نه و خويهي كه نه م پو شاكه ي
 پو شسيم و پي ي به خشيم به بي هيچ گوران و
 تواناي خوم.

له بهر كردن و پوښينى جل و بهرگى نوئ

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ. أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ. أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ
مَا صُنِعَ لَهُ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ». انظر
صحيح الترمذي ۱۷۱/۳. وهو حديث حسن.

واته: خوايه ستايش بو توويه تو پوښييمت و
پوښتهت كردم، داواى چاكهى ئەم پوښاكهت لى
ئەكەم (كه بريتييه له مانه وه له ژياندا) وه داواى
ئەو خيرو چاكهيهت لى دەكەم كه بوى دروست
كراوه (كه بريتييه له لادانى به لاي ئەو كارەدا كه
په زامه ندى خواى گه ورهى تيايه)، وه په نات پى
ئەگرم له خراپه ي و ئەو خراپه يه ي بوى دروست
كراوه (كه بريتييه له لادانى به لاي ئەوه ي به خو
بهزل زانين و فيزه وه له بهرى بكات).

چووننه دهرهوه له مال

((بِسْمِ اللّٰهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ)).

(ئهگه له مال دهرچيټ و ئه مه بلي ئه واپسي دهوتريت: هيدايت درايټ و كيفايت كرايت و پاريزرايت، وه شهيطاني لي دوور دهرخريته وه. وه شهيطانيكي تر ده لي: توچ دهسته لاتيكت ههيه به سهر كه سيك دا كه هيدايت درايټ و كيفايت كرايټ و پاريزرايټ / صححه الالباني في صحيح الجامع برقم (٦٤١٩) وانظر صحيح الترمذي ١٥١/٣.

واته: به ناوي خوا پشتم به خواي گه وره به ست و هيچ گوران و توانايهك نيه مه گه ر به خواي گه وره وه.

گه رانه وه بو مال

پيغه مبهري خوا (ﷺ) ده فهرمويټ: ((سي كه س هه موويان مسوگه ر زامنن له ژير چاوديټري خواي گه وره دان...)) وه له وانه: ((رَجُلٌ دَخَلَ بَيْتَهُ بِسَلَامٍ فَهُوَ

ضامنٌ على الله عزَّ وجلَّ)). صحيح (صحيح سنن أبي داود
٤٧٣/٢).

واته: پياويك بگهريتهوه مالهوه به سلاو كردن
زامنه له لايه ن خواوه.

وه له فهرمووده ی صهحيح دا هاتووه: (ئهگهر پياويك گهرايهوه
مالهوهو يادی خواي گهوره كرد له کاتي چوونه ژورهوهو نان
خواردني دا. ئهوا شهيطان بههاوه له کاني دهلييت: لييره
نه جيگه و نه شيومان نييه.

له کاتي رويشتن دا بهرهو مزگهوت

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي
سَمْعِي نُورًا. وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا. وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي
نُورًا. وَمِنْ أَمَامِي نُورًا. وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا وَمِنْ تَحْتِي
نُورًا. اللَّهُمَّ اعْطِنِي نُورًا» . رواه مسلم ٥١/٦ وابن خزيمة في
صحيحه (٤٤٨).

واته: خوايه نور بخهفته دل و زوبان و بيستن و بينين
وپاش و پيش و سهرو خواره وه. سا خوايه نورم
پي ببه خشي.

چوونه ناو مزگهوت

((اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ)) .مسلم ۴۹۴/۱.

واته: خوايه ده رگاگانی ره حمه تی خوتم لی بکه ره وه.

هاتنه دهره وه له مزگهوت

((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ)) .مسلم ۴۹۴/۱

واته: خوايه من داواي فه زلی خوتم لی ده که م

پيش ده ست نويز

بلی: ((بِسْمِ اللَّهِ)) .انظر ارواء الغليل ۲۲/۱ .وصحيح الترمذي

۱۰۱/۱ .واته: به ناوی خوا.

نزای دواى دست نويژ

۱- ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.)) (هه ركه سيك دست نويژى ته واو بشوړى و ئه مه بلى هر هه شت دهر گاكه ي به هه شتى بو دهر كړي ته وه له كاميانه وه ئاره زوو بكات ده چي ته ناوى / مسلم / ۲۰۹/۱.

واته: شايه تى ددهم كه هيچ په رستراويك نى يه به هه ق جگه له (الله) تاكى بى هاوبه شه. وه شايه تى ددهم كه محمد (ﷺ) به نده و نيژدراوى خوايه.

۲- ((اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ. واجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ.)) انظر صحيح الترمذي ۱۸/۱ وهو صحيح. صححه الألباني في سنن الترمذي رقم (۴۸).

واته: خوايه بمگيږى له ته و به كاران و بمگيږى له خوږياك كه ره وه كان.

۳- ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)) . (ههركهس دهست نويژ بگري و
 پاشان ئەمه بلي له لاپهريه كدا بوي دنوسريته وه، پاشان مور
 دهكريت به موريك ناشكييت تا پوژي قيامهت/ وهو صحيح انظر
 صحيح الترغيب والترهيب (۲۲۰).

واته: پاكي و بي گه ردي و سوپاس بو توئه خوايه،
 شايه تي ددهم كه هيچ په رستراويك نيه به هه ق جگه
 له تو، داواي لي خووش بوونت لي ده كه م و ده گه ري مه وه بو
 لات.

وه لام دانه وهی بانگ بيژ

بانگ بيژ هه رچي يه كي ووت تووش ده يلييته وه جگه له
 ووتني: ((حيَّ على الصَّلَاةِ _ حيَّ على الفلاح)) كه
 ده بي بلي ي: ((لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)) . ههركهس ناوا له
 دزييه وه بي لي ده چي ته به هه شته وه/ البخاري ۱۰۲/۱ و مسلم ۲۸۸/۱.

دوای بانگ

۱- دوای وه لَام دانه وهی بانگ بیژر صلوات بده
له سهر پیغهمبهر (ﷺ). مسلم ۱ / ۲۸۸.

۲- پاشان بلی ((اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ. وَالصَّلَاةِ
القَائِمَةِ. آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ. وَابْعَثْهُ مَقَاماً
مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ)) هه ره که سیک ئه م پارانه وهیه بلی
کاتی بانگ ده بیستی بهر شه فاعه تی پیغهمبهر (p) ده که ویئت /
البخاري ۱۵۲/۱

واته: خواجه پهروه ردگاری ئه م بانگه وازه ته و اوو
نویژره دامه زراوه. ببه خشه به پیغهمبهر مان
محمد (ﷺ) پلهی بهرزی (الوسيلة) (که شوینیکه
له به هه شت دایه بو که س نابی جگه له بهنده یه ک
له بهنده کانی خوای گه وره، وه پیغهمبهر (ﷺ)
فه رموویه تی: ئومیڈم وایه که ئه و که سه من بم) وه
(الفضيلة) که پله یه کی زیاده یه به سهر دروست

کراواندا. وه بیبه ره ئه و شوینه سوپاس کراوه ی
 که به لیئت پی داوه (که پله ی شه فاعه تی گه وره یه
 له پوژی دواییدا).

سوننه تی ده ست پیکردنی نویژ (الإستفتاح)

((اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ
 وَالْمَغْرِبِ. اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبُ
 الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ. اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ
 وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ)) . البخاري ١٨١/١ ومسلم ٤١٩/١.

واته: خواجه نیوان من و گوناهاه کانم دور بخه ره وه وه ک
 چوَن روژه ه لآت و روژئاوات له یه ک دور خستوتته وه .
 خواجه له گوناهاه کانم پاکم بکه ره وه هه روه کو چوَن
 کراسی سی پی له چلک پاک ده بیته وه . خواجه له
 گوناهاه کانم بمشوره وه به به فرو باران و تهرزه .

نزای کورنوشی قورئان خویندن (سُجُودُ التَّلَاوَةِ)

« سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ. وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ {فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ} ». الترمذي ٤٧٤/٢ واحمد ٣٠/٦ والحاكم وصححه ووافقه الذهبي ٢٢٠/١ والزيادة له.

واته: پروم کورنوشی برد بوئه وخوايهی بهدی هیناوه وبيستن و بينینی بو دارشتوو به گوپرين و توانای خوئی. پاکى و بئى كه م و كورتى و گه وره یی بوئه و(الله)ی كه چاكترينی بهدی هینه رانه.

نزای پاش ته حییاتی کوتایى و پیش سلاودانه وه

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ ». البخاري ١٠٢/٢ و مسلم ٤١٢/١ واللفظ لمسلم.

واته: خوايه په ناته پئى ته گرم له سزای گوپرو سزای دوزخ و ئاشوبه ی ژيان و مردن و خراپه ی

ئاشووبەى چاۋ سىراۋەى ھەق داپۇشەر(المسىح
الدجال).

ۋىردى دۋاى سالاۋدانەۋى نوپۇز

((سُبْحَانَ اللَّهِ)) ۳۳ جار ((الْحَمْدُ لِلَّهِ)) ۳۳ جار ((اللَّهُ
أَكْبَرُ)) ۳۳ جار ئىنجا بلى: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ)) (ھەركەسىك ئەمە بلىت لە دۋاى ھەموو نوپۇزىكى فەرز ئەۋا
خۋاى گەۋرە لە گوناھە كانى خۇش دەبى ئەگەر چى بەۋىنەى كەفى
دەريا بىت) مسلم ۱/۴۱۸.

نزاۋ پارانەۋەى دل تەنگى ۋە خەفەت

((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ. نَاصِيَتِي بِيَدِكَ.
مَاضٍ فِي حُكْمِكَ. عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ. أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ
هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسِكَ. أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ. أَوْ عَلَّمْتَهُ
أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ. أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ.

أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي. وَنُورَ صَدْرِي. وَجَلَاءَ حُزْنِي.
 وَذَهَابَ هَمِّي)) . هەرگیز هیچ کهسیک نیه که تووشی
 ناخووشی و خهفتهیک دهبیّت و بلیّت... فەرمووده که ئیلا
 خوای گه وره غه م و خهفته که ی لاده بات و شوینه که ی
 پرده کاته وه به درو لی کردنه وه و دلّ خووشی و کامه رانی .
 ووتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا ئایا له به ری نه که یین؟ فەرمووی:
 به ئی پیویسته هه رکه سیک ده بییستیت له به ری بکات / احمد
 ۳۹۱/۱ و صحّحه الألبانی . انظر سلسلة الأحاديث
 الصحيحة (۳۳۶/۱) رقم (۱۹۹) .

واته: خوایه من به نده تم کوری به نده تم کوری
 که نیه زه ک و کویله که تم . نسیب و ناوچه وان و
 چاره نوسم به ده ست تویه و حوکم و پریارت
 به سه رمدا رابووردوو ه . پریاردانت به سه رم دا
 داد په روه رانه یه . داوات لی ده که م به هه موو ناویک
 که هه ته و خوئت پی ناواناوه . یان له کتیبه که ت دا

ناردووتته خواره وه. يان فيرى يه كيک له درست
کراوه کانت کردووه. يان له عيلمى غه ييدا

نزاو پارانه وهى قهرزاري

«اللَّهُمَّ أَكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ. وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ
عَمَّنْ سِوَاكَ» . مه رکهس ئەمه بلئ و به ئەندازهى شاخى
(صبير) قهرزار بيټ، خواى گه وره دانه وهى بو ئاسان ده کات/
حَسَنَةُ الْأُبَّانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٢٦٢٥) وانظر صحيح الترمذي
. ١٨٠/٣

واته: خوايه به چه لالی خۆت تيرم بکه و بئ نیازم
بکه له چه رامت تا مه جبورى نه بم و به فه زلی خۆت
دهوله مه ندو بئ نیازم بکه له غه يرى خۆت.

نه گهر کاریکت له سه رگران بوو

«اللَّهُمَّ لَاسَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا. وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا

شِئْتَ سَهْلًا» رواه ابن حبان في صحيحه برقم (٢٤٢٧) (موارد)
وابن السني برقم (٣٥١) وقال الحافظ: هذا حديث صحيح. وصححه
عبدالقادر الارناؤوط في تخريج الاذكار للنووي ص (١٠٦).

واته: خوايه هيچ کاریکی ناسان نیه مه گهر
ئه وهی تو ناسانت کردوو. وه تو ئه گهر ویستت
لی بی زبری و ره قی و گرانی زهوی ناسان ده کهیت.

له کاتی پژمین (العطس) دا

ئه گهر یه کیك له ئیوه پژمی با بلی: «أَلْحَمْدُ لِلَّهِ»

واته: سوپاس و ستایش بو خوی گه وره له سه ر
هه موو حالیک. وه با براهی یان هاوه له کهی پی ی
بلی: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ». واته: خوا ره حمت پی بکات،

وه نه گهر وتی: ((يَرْحَمُكَ اللهُ)) ئەم پی ئی بلی:
((يَهْدِيكُمْ اللهُ وَيُصَلِّحُ بِالْكُمْ)) . (٢٧٩) البخاري ١٢٥/٧ .
واته: خوا رینمایتان بکات و حالتان بو چاک
بکات.

له کاتی باویشک دان (التَّائِبُ) دا

- ١- ((باویشک له شهیطانه وهیه. ئەگەر باویشکت
هات تا دهتوانی بیگییره وه چونکه شهیطان
له وکاته دا پیت پی دهکه نیت)) . البخاري ٥٠١/١٠
- ٢- ((ئەگەر باویشکت دا دهست بخهره سهرده مت
چونکه شهیطان دهچیتته ناوی)) . رواه مسلم (٢٩٩٥)

نزاو پارانه وه بو موسلمانیک نه گهر هاوسه ری

هینا (دوای ماره برین)

پیئی بلی: ((بَارَكَ اللهُ لَكَ. وَبَارَكَ عَلَيْكَ. وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا
فِي خَيْرٍ)) . انظر صحيح الترمذي ۳۱۶/۱.

واته: خوا لیت پیروز بکات و بهر هکته برژی به
سهرت داو له سهر خیر کو تان بکاته وه.

نزای پیش چوونه لای خیزان و (جیماع کردن)

((بِسْمِ اللهِ. اللَّهُمَّ جَنَّبْنَا الشَّيْطَانَ. وَجَنَّبِ الشَّيْطَانَ
مَارَزَقْتَنَا)) . نه گهر نه مه بلی و مندالیان بوو نه و شهیطان
هه رگیز ناتوانی زیانی پی بگه یه نی / البخاري ۱۴۱/۶ و مسلم
۱۰۲۸/۲.

واته: به ناوی خوا. خوایه شهیطانمان لی دور
بخه ره وه و شهیطان له و منالهش دور بخه ره وه که
پییمان ده به خشی.

نزا بۆنه خوش له کاتی سەردانی کردنی دا

پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئەگەر بچوایه بۆ سەردانی
نه خوشیك پئی ده فەرموو: ((لا بَأْسَ طَهْرًا إِنْ
شَاءَ اللَّهُ)) . البخاري مع الفتح ۱۱۸/۱۰ .

واته هیچ نییه پاك ده بیته وه له گوناها به ویستی
خوای گهوره .

نزاو پارانه وهی نه خوش بۆ خوئی

(دهستت بخه ره سه ره ئه و شوینهی نازاری ههیه له
لهشت داو سی جار بلی: ((بِسْمِ اللَّهِ)) وه ههوت
جار بلی: ((أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ
وَأُحَاذِرُ)) . مسلم ۱۷۲۸/۴ .

واته: په نا ئه گرم به خوای گهوره و قودرته و
توانای له خراپه ی ئه و نازاره ی ههستی پئی ئه کهم و
سلی لی ده که مه وه .

نه گهر تووشی موسیبه تیك بوو (كه سیکی مرد)

« ﴿ إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾ اللّٰهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي

وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا)) . هیچ موسلمانیک نزیه كه موسیبه تیکی

ئاوای تووش بیئ و وه كه نه وهی خوای گه وره فه رمانی پی کرد و وه

بلی (إِنَّا لِلّٰهِ) (فه رموده كه ...) ئیلا خوای گه وره كه سیکی

چاکتری له پاش نه و بو ده خاته شوینی / مسلم ۲/۲۳۲

واته: ئیمه مولکی خواین و بو لای نه و ده گه پریننه وه .

خوایه پاداشتم بده یته وه له م موسیبه ته مداو كه سیکی

باشترم بو بخه ره وه جیگه ی .

له کاتی سهردانی گورستان دا

« السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ . مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ .

وَأَنَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ [وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا

وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)) . مسلم ۲/۶۷۱ .

وابن ماجه واللفظ له ۱/۴۹۴ عن بريدة (رضي الله عنها) . وه نيوان دوو

كه وانكه له و فه رموده يه كه عائيشه (ره زای خوای لی بی)

ده یگپرینته وه .

واته: سَلَاوَتَان لِي بَيْتِ خَاوَهْنِي خَانَهْكَان لَه
 نِيْمَانْدَارَان وَ مُوسَلْمَانَان نِيْمَهْش بَه وَيَسْتِي خَوَاي
 گَهْوَرَه دَهْگَهْنِي پِيْتَان. خَوَا بَهْزَهْيِي بَه
 پِيْشْكَه وَتَوَهْكَانْمَان وَ دَوَاكَه وَتَهْكَانْمَانْدَا بِيْتَهْوَه. لَه
 خَوَاي گَهْوَرَه دَهْ پَارِيْمَهْوَه نِيْمَهْوَه نِيْوَهْش بِيَارِيْزِي.

له کاتی هه ئکردنی (با) دا

((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا. وَخَيْرَ مَا فِيهَا. وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ
 بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا. وَشَرِّ مَا فِيهَا. وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ
 بِهِ)) . مسلم ۶۱۶/۲ و البخاري ۷۶/۴.

واته: خَوَايَه مَنْ دَاوَاي خِيْرُو چَاكَهْكَهَيْت
 لِي دَهْكَهْم وَ نَهْوَ چَاكَهْيَهْ كِه تِيَايَهْتِي وَ نَهْوَ
 چَاكَهْيَهْ بُوْی نِيْرْدِرَاوَه. وَه پَهْناْت پِيْ نَهْگَرْم لَه
 خِرَاپَهْكَهْی وَ لَهْوَ خِرَاپَهْيَهْ كِه تِيَايَهْتِي وَ نَهْوَ
 خِرَاپَهْيَهْ بُوْی نِيْرْدِرَاوَه.

له کاتی باران باریندا

((اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا)) . البخاري مع الفتح ۵۱۸/۲ . وه به (اللهم صيبا هنيئا) هاتوه . أخرجه أبو داود (۵۰۹۹) وصححه الألباني في صحيح سنن أبي داود
واته: خوايه بارانیکی به لیزمه‌ی به سوود بیّت .

له کاتی به ربانگ کردنه ودهدا

((ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ العُرُوقُ . وَثَبَتَ الأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) . أخرجه ابوداود ۳۰۶/۲ وغيره . وانظر صحيح الجامع ۲۰۹/۴ .
واته: تینوویه‌تی رۆیشت وده‌ماره‌کان ره‌وینه‌وه‌و
پاداشته‌که‌شمان چه‌سپاوه‌و مسوگهره به ویستی
خوای گه‌وره .

نزاو پارانه وهی شهوی قه در (لَيْلَةُ الْقَدَرِ)

((اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ [كَرِيمٌ] تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي)) صحیح

(صحیح ابن ماجه ۳۲۸/۲) بدون لفظ: ((کریم)) . والترمذی

(صحیح الترمذی) (۲۷۸۹) بهذا اللفظ وصَحَّه الألبانی.

واته: خوايه تو لی بوردو به خشندهیت و

لیبوردنت پی خو شه. ساخوایه لیم خوش به و لیم

ببوره.

له کاتی سه رب رین و قوربانیدا

((بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]. اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ

مِنِّي)) . مسلم ۱۵۵۷/۳ والبیهقی ۲۸۷/۹ وما بین المعکوفین للبیهقی

۲۸۷/۹ و غیره والجملة الأخيرة سقتها بالمعنى من رواية مسلم.

واته: به ناوی خواو خوا گه وره یه. خوايه له

تو وه یه و بو تو یه. خوايه لیم و هر گره و لیم قبول

بکه.

له کاتی تووره بووندا

۱- بلی: ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)) البخاري ۹۹/۷ و مسلم ۲۰۱۵/۴.

واته: په نا ده گرم به خوی گوره له شهیطانی نه فرهت لی کراوو دوورخراوه له په حمه تی خوا.

۲- وه سوننه ته نه گهر به پیوهی دابنیشی و نه گهر دانیشووی رابکشیییت / ابو داود (۴۷۸۲) و صححه الألبانی فی صحیح سنن أبي داود.

نه گهر که سیکی تووش بوو به به لایه کت بینی

بلی: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ. وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً)) مه رکه سی نه مه بلی له و به لایه ی تووش نابی / انظر صحیح الترمذی ۱۵۳/۳.

واته: ستایش بو نه و خوییه ی منی پاراست له وهی تووشی تووی کردوه و فه زلی منی داوه به سهر زوریک له دروست کراوه کانی دا.

که فارهتی دانیشتگا (مه جلیس)

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ» هه رکه سیك له مه جلیسیکدا دابنیشی و زور هه له و قسهی بی بایه خی تیډا بکات و پیئش نه وهی له و مه جلیسه ههستی بلئی... (فهرمووده که).. نیلا خوا له تاوانی شه و مه جلیسهی خوئش ده بیئ/ اخرجه اصحاب السنن وهو صحیح، وانظر صحیح الترمذی ۱۵۳/۳.

واته: خواجه پاک و بی گهردی و ستایش بو تویه. شایه تی دهم که هیچ په رستراویک نییه به هه ق جگه له تو، داوای لی خوئشبوونت لی ده که م و ده گهریمه وه بو لات.

که فارهتی سویند خواردن به غهیری خوا

(هه رکه سی سویندی خواردو وتی به لات و عوزا با بلئی: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» وه هه رکه سیک به

هاوریکه‌ی ووت: وهره با قومارت له‌گه‌ل بکه‌م با
خیریک بکات). البخاری ۴۶۷/۱۱ و مسلم (۱۶۴۷).

پارانه‌وه‌ی سوار بوونی وولاغ یان نامیری گواستنه‌وه
(بِسْمِ اللَّهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ. ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا
كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ. الْحَمْدُ
لِلَّهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ. اللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ. سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا
أَنْتَ)). ابوداود ۳۴/۳ و الترمذی ۵۰۱/۵ وانظر صحيح الترمذی
۱۵۶/۳.

واته: به ناوی خوا. ستایش بو خوا. پاک‌ی و بی
که‌م و کورتی و گه‌وره‌یی بوئه و خواجه‌ی ئه‌مه‌ی بو
ژیربار خستوین و ئیمه ده‌سته‌لا تمان نه‌بوو به
سه‌ری‌دا، وه ئیمه (له پوژی دوا‌یی‌دا) بو‌لای
په‌روه‌ردگارمان ده‌گه‌رئینه‌وه. سوپاس و ستایش

بۆ خوا... خوا گه وره يه... پاکی و بی کهم و
 کورتی و گه وره یی بۆ تویه خوایه من ستهم له
 نه فسی خۆم کردوو و له لیم خوش به. به راستی
 کهس له گونا ه خوش نابێ جگه له تو.

نزاو پاران وهی چوون بۆ گهشت (سه فهر)

«اللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُ أَكْبَرُ. ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ
 لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾
 اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَىٰ. وَمِنَ الْعَمَلِ
 مَا تَرْضَىٰ. اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَأَطْوِبْ عَنَّا بَعْدَهُ.
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ. وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ.
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَائِ السَّفَرِ. وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ. وَسُوءِ
 الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ». وه ئە گەر گه پرایه وه
 له سه فهر ده یلیتته وه و ئە مهی بۆ زیاد ده کات:
 ((آیون. تائبون. عابدون. لربنا حامدون)). مسلم ۹۹۸/۲.

واته: خوا گه وره يه ... پاكي و بي گهردي بوئه و
 خوايه ئه مه ي بو ژير بار خستووين و ئيمه
 دهسته لاتمان نه بوو به سه ري دا، وه ئيمه (له پوژي
 دوايي دا) بو لاي پهروه ردگارمان ده گه پرينه وه.
 خوايه له م گه شته ماندا داواي كرده وه ي چاك و
 پهفتاري جوان و ته قوات لي ده كه ين و داواي
 كاريكت لي ده كه ين كه پي ي رازي بيت. خوايه
 ئه م گه شته مان بو ئاسان بكه و دووري يه كه يمان بو
 نزيك بخه ره وه. خوايه تو ئاگات لي مانه له
 گه شته كه مانداو تو پاريزه ري كه س و كارماني (كه
 جي مان هيشتون). خوايه په نات پي ئه گرم له
 نارپه حه تي و ناسوري گه شت و غه مباري روا له ت و
 شتيك كه غه مبارم بكات و خراب گه پانه وه بو
 مال و خيزان (به وه ي كه شتيكيان لي ببينم دل
 ته نگم بكات) ... گه راي نه وه له بي ئاگايي

(به ویستی خوا). به ته و به کردن و په رستشه وه،
ستایشی په روه ردگارمان ده که یین.

نزای چوونه بازار

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ.
يُحْيِي وَيُمِيتُ. وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ. بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) . هر که سئ نه مه بلئ هزار هزار (مليونيك)
چا که ی بو ده نوسری و هزار هزار گوناھی لی هه لده وری و هزار
هزار پله به زرده بیته وه لای خوی گه وره (وه مالیک ی له به هشت دا بو
دروست ده کړیت) / حسنه الالباني في صحيح ابن ماجه ۲/۲۱ و في
صحيح الترمذي ۳/۱۵۲. وانظر ترتيب احاديث صحيح الجامع الصغير
۴۱۳/۲

واته: هیچ په ستر او یك نی یه به هق جگه له (الله)
تا کی بی ها وه له و مولک و ستایش بو نه وه و
نه ژیه نی و نه مرینی و خوی زیندو وه و هر گیز

نامری. خیر و چاکه به دست نه وه و به سهر هه موو
شتیکدا به تواناو دهسته لاتداره.

نز او پارانه وهی گه شتیار نه گهر دابه زییه

جیگایه کله گه شته که یدا بیان له غهیری گه شت دا

بَلَى: ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)) .
نه گهر نه مه بلای هیچ شتیک زیانی پی ناگهینه نی تا له و شوینه ی بار
دهکات/مسلم ۴ / ۲۰۸۰ .

واته: په نا نه گرم به ووشه ته و او دهکانی خوای
گه وره له خراپه ی دروست کراوهکانی .

له کاتی هاتنی شتیکی خوش بیان ناخوشی دا

پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه گهر شتیکی خوشی
به سهر دا بهاتایه دهیغه رموو: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ
تَتِمُّ الصَّالِحَاتِ)) . واته: سوپاس و ستایش بو نه و

خوایه‌ی که به نیعمه‌تی نه‌وه‌وه هه‌موو چاکه‌کان
ته‌واو ده‌بی.

وه نه‌گه‌ر شتیکی ناخووشی به‌سه‌ردا بهاتایه‌وه
ده‌یفه‌رموو: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ)) . واته:
سوپاس و ستایش بوّ خوایه له‌سه‌ر هه‌موو باریک.
صَحَّهْ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ ٢٠١/٤.

له‌کاتی خویندنی که‌له‌شیرۆ زه‌ره‌ی گوئی‌دریژدا

((نه‌گه‌ر گویتان له‌ده‌نگی که‌له‌شیر بوو داوای
فه‌زلی خوای گه‌وره‌ بکه‌ن)) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
فَضْلِكَ)) چونکه مه‌لائیکه‌تی بینیه‌وه. وه نه‌گه‌ر
گویتان له‌ده‌نگی زه‌رینی گوئی‌دریژ بوو په‌نا بگرن
به‌خوای گه‌وره له‌شه‌یطان)) أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ)) چونکه شه‌یطانی بینیه‌وه)) البخاري مع الفتح
٣٥٠/٦ ومسلم ٢٠٩٢/٤.

ئەگەر گویت لە دەنگی سەگ بوو بە شەو

« إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلَابِ وَنَهَيْقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لَا تَرُونَ » .صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ أَبِي دَاوُدَ ٩٦١/٣ .

واتە: ئەگەر گویتان لە دەنگی وەپینی سەگ و زەرەهی گوی دەرێژ بوو بە شەو ئەوا پەنا بگرن بەخوای گەورە لییان چونکە ئەوان شتیکی دەبینن لەو کاتەدا کە ئیوه نایبینن.

لە کاتی سەر سوورمان و بینینی شتی سەیردا

١- « سُبْحَانَ اللَّهِ » . البخاري مع الفتح ٢١٠/١ و مسلم ١٨٥٧/٤ .

واتە: پاك و بئى گەردى بوخوايه.

٢- « اللَّهُ أَكْبَرُ » . البخاري مع الفتح ٤٤١/٨

واتە: خوا گەورەيه.

چی ده ئییت نه گهر له چاوی خوئی نه ترسا
 بدا له شتیك و ببیته هوئی زیان پیگه یاندنی
 ((مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)) اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيَّ.

بو بهشی یه که می پروانه سوره تی (الکف) نایه تی (۳۹) . وه
 بو بهشی دو وه میش پیغه مبهری خوا (P) ده فهرمویت: ((نه گهر
 یه کیك له ئیوه شتیکی له برا که ی یان له خوئی یان له مال و
 سامانی دا بینی که سه رسامی کرد بوو وه به لایه وه سه یربوو
 (با بیاریتته وه بوئی به به ره که ت). چونکه چا و راست و په وایه))
 صَحْحَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ ۱/۲۱۲.

واته: نه وهی خوا ی گه وره ویستی ببییت ده بی و
 هیزو توانایه ک نی یه مه گهر به خوا وه. خوا یه فه رو
 به ره که تی تی بخه.

نه گهر له چاوی یه کیك ترسایت

((سوره تی ﴿ الفلق ﴾ و ﴿ التاس ﴾ بخوینه)). رواه الترمذي والنسائي وابن ماجه عن ابي سعيد الخدري (رضي الله عنه).
حدیث حسن/انظر الاذکار للنووي ص ۲۸۳.

نه گهر که سیك چاوی نی دا

(با چاوی پیسه که دهست نویژ بگریت و پاشان
ئاوی دهست نویژ که بکهن بهسهر نه و که سه دا که
چاوی لی داوه و خووی پی بشوات) . ابي داود ۹/۴
بإسناد صحيح على شرط البخاري ومسلم عن عائشة (رضي الله عنها)
وزاد المعاد ۱۶۳/۴ . انظر الاذکار للنووي ص ۲۸۳.